

Вѣнци отъ слънчеви цвѣта
въ долини слънчеви плете
и въ кротъкъ унесъ чака тя
да дойде нейното дете.

— Дойди, но съ подвигъ увѣнчай
ти своята брeнна суета,
и нека бѣде твоятъ край
една усмихната мечта! —

Ноще, тѣй свѣтло примиренъ,
азъ гледамъ звездния покровъ,
и тихомъ се струи надъ менъ
и крепне земната любовъ.

Разстлала се е ясна ширъ
и въ нея странникътъ недрагъ
следъ много бури най-подиръ
намира своя роденъ брѣгъ. —

Тамъ родни сѣнки съ родна речъ
посрѣщатъ брата и сина,
а нейде гордо и далечъ
плющятъ победни знамена! .